

9. Obrazová příloha

1. Anna Řeháková z posledních školních let (z knihy Řeháková, A.: V milém domově, Praha 1925)
2. Anna Řeháková v mládí, (z knihy Řeháková, A.: Zašlé časy, Praha 1932)
3. Učitelka Anna Řeháková (Ženský svět, Praha 1898, s. 75)
4. Anna Řeháková v roce 1903 (z knihy Neudorfflová, L. M.: České ženy v 19. století, Praha 1999, s. VI)
5. Anna Řeháková v 85 letech (z knihy Řeháková, Anna: Zašlé časy, Praha 1932)
6. Anna a Eliška Řehákovy (fotografie č. 172/96 z archivu knihovny Náprstkovy muzea)
7. Pohled do ulice U železné lávky a dům čp. 557/6, kde bydlely Anna a Eliška Řehákovy (foto Magdaléna Potměšilová)
8. Řeháková, A.: V exotické společnosti, fragment povídky, (Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Anna Řeháková)
9. Dopis od Terézy Novákové, z 21. 10. 1898, (Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Anna Řeháková)
10. Dopis od Arné Nováka, z 1. 4. 1916 (Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Anna Řeháková)
11. Úvod z rukopisu ke knize Řeháková, A.: Z dalmatského jihu (Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Anna Řeháková)
12. Vlasta Pittnerová na pěti fotografiích z mládí (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)
13. Vlasta Pittnerová v roce 1905 s vlastnoručním podpisem (foto z knihy Pittnerová, V. Povídky, pohádky a legendy, Brno 1909)
14. Spisovatelka Vlasta Pittnerová ve zralém věku (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)
15. Psací stůl Vlasty Pittnerové v bytě na Vinohradech (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)
16. Vlasta Pittnerová (vlevo dole) a společnost z lázní Bohdaneč v roce 1906 (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)
17. Vlasta Pittnerová v lázních (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)
- 18a. Vlasta Pittnerová v lázních Poděbrady (Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Vlasta Pittnerová)
- 18b. Vlasta Pittnerová (Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Vlasta Pittnerová)
19. Vlasta Pittnerová ve zralém věku (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

1. Anna Řeháková z posledních školních let
(z knihy Řeháková, A.: V milém domově,
Praha 1925)

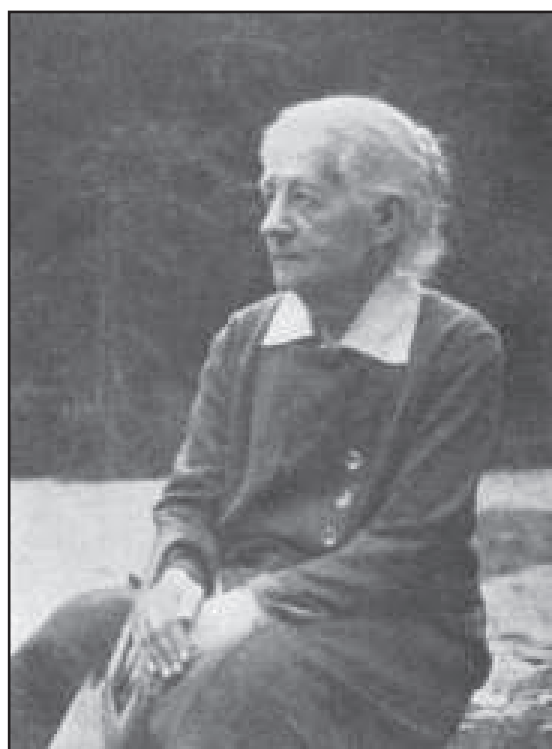

2. Anna Řeháková v mládí,
(z knihy Řeháková, A.:
Zašlé časy, Praha 1932)

3. Učitelka Anna Řeháková
(Ženský svět, Praha 1898, s. 75)

4. Anna Řeháková v roce 1903
(z knihy Neudorflová, L. M.: České ženy
v 19. století, Praha 1999, s. VI)

5. Anna Řeháková v 85 letech
(z knihy Řeháková, Anna: Zašlé časy, Praha 1932)

6. Anna a Eliška Řehákové
(fotografie č. 172/96 z archivu
knihovny Náprstkova muzea)

7. Pohled do ulice U železné lávky a dům čp.
557/6, kde bydlely Anna a Eliška Řehákové
(foto Magdaléna Potměšilová)

Anna Řeháková: V exotické společnosti.

Byla to zajímavá pensie, jež nás pohostinně
přijala v době, kdy pro první cizinecký za květi
světové výstavy r. 1900 v Paříži, jen těžce se získávalo ^{parižské} ^{střední}
příjemné a při tom ne drahé, tak řádovci stromovým
některým příjem. Pravda, hlavní zastupitelství
královského města Prahy udělilo mě sestře královský
obnos 100 korun, ne-li dokonce 200 K., vysílaje ji do světo-
vihu toho městská delegátka pražského měšťáka, aby
obhlédla francouzské školství, zejména pařížské a posky-
tovala jeho výstavní oddělení, a aby po svém návratu
podala důkladnou zprávu o časné školní radě o svých
poznátkách. Každý z členůstva uzná, že to byl úkol velký
za malou odměnu. S těmi penězi by se bylo dlouho nevysta-
čilo. A zřejmějších jí po škole nebylo. Proto byly ~~ještě~~ ~~jsme~~
blahořečily šťastné náhody, jež nás vedla před třemi lety

8. Řeháková, A.: V exotické společnosti, fragment povídky,
(Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Anna Řeháková)

12. Vlasta Pittnerová na pěti fotografiích z mládí
(Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

Vlasta Pittnerová

A large, stylized, handwritten signature of Vlasta Pittnerová, consisting of a long, sweeping horizontal line that curves upwards at the end.

13. Vlasta Pittnerová v roce 1905 s vlastnoručním podpisem
(foto z knihy Pittnerová, V.: Povídky, pohádky a legendy, Brno 1909)

14. Spisovatelka Vlasta Pittnerová
ve zralém věku
(Městské muzeum Polná,
pozůstalost Vlasta Pittnerová)

15. Psací stůl Vlasty Pittnerové v bytě
na Vinohradech
(Městské muzeum Polná,
pozůstalost Vlasta Pittnerová)

16. Vlasta Pittnerová (vlevo dole) a společnost z lázní Bohdaneč v roce 1906
 (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

17. Vlasta Pittnerová v lázních
 (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

18a. Vlasta Pittnerová v lázních
Poděbrady
(Literární archiv Památníku
národního písemnictví Praha,
pozůstalost Vlasta Pittnerová)

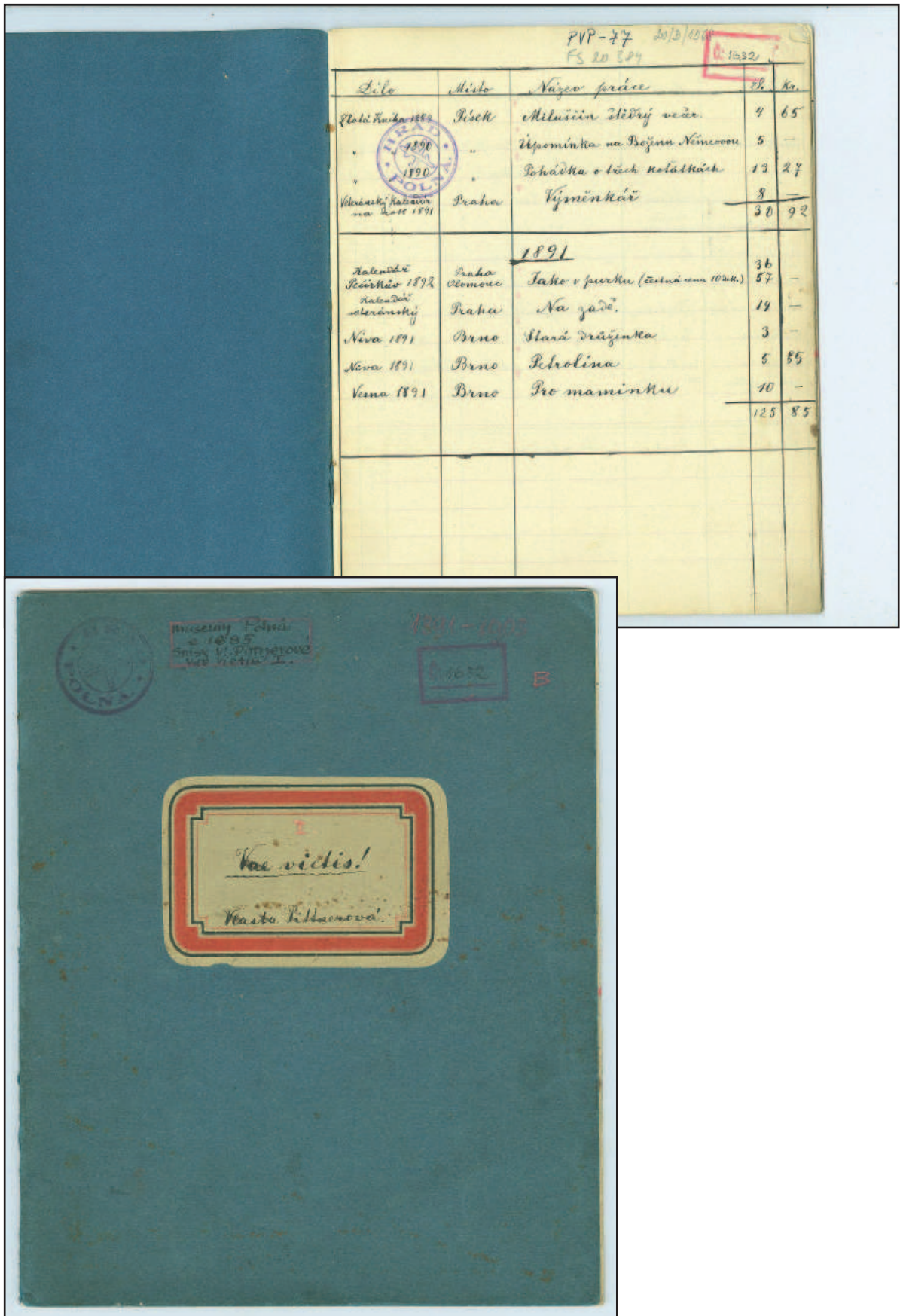
18b. Vlasta Pittnerová
(Literární archiv Památníku národního
písemnictví Praha, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

19. Vlasta Pittnerová ve zralém věku
(Městské muzeum Polná,
pozůstalost Vlasta Pittnerová)

20. Rodný dům Vlasty Pittnerové na Sezimově náměstí 68, Polná (foto Magdaléna Potměšilová)

21. Účetní sešity Vlasty Pittnerové nazvané „Vae victis!“
(Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

Byla v Paříži.

Přijela jsem z Paříže!
 Jak to byly podíze, než jsem se tam dostala -
 vite ja se teprv v loni z jara provdala
 a soba prohlázena za nevěstu,
 od ženička jsem si vyminila,
 až na svatební vydáme se cestu,
 že silem sěda bude Paříž milá.
 Ta Paříž, o které jsem dávno snila,
 jak děcko o paláci v pohádce, -
 pobyla jsem tam sic jenom na kvátce,
 ale přece jsem sim dostilila,
 že znám co pravá je elegance a chic -
 so v Paříži se ta jenom naučit!
 A dnes, kdy mi něco v společnosti,
 nebo třeba v mládě mají domácnosti,
 dělá včelijakých obliži -
 přemohu do lehce, věru kravě,
 poukážic vlivně aneb i káravě,
 že tak jak chci je to modou v Paříži!
 Povime si o tom jak se stalo,
 že jsem se tak náhle provdala,
 divili se tomu mnozi a ne málo, -
 vite, když nám sehdy nastala,
 ta událost velká, věru dějinná,

22. Pittnerová, V.: Byla jsem v Paříži, fragment povídky

(Literární archiv Památníku národního písemnictví Praha, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

Popelářka.

Obrázek ze šáberských hor. Napsala Vlasta Pittnerová.

I.

Když se Francek Holfků vrátil z vojny, nevěděl, čeho se chopit. Byl synem nádečníka a sloužil od maličkosti. Pásl husy a krávy, až se stal pacholkem. Když si byl vysloužil tolik, že si koupil pěkné sváteční šaty, boty shrnovačky, klobouk, deštník a staré stříbrné hodinky s pakfonovým řetízkem a „stavěl chasníka“, tu ho znenadání v druhé třídě odvedli.

Měl trochu ploské nohy a myslil, že vojančině ujde. Ale pánům se u komise zalíbil. Ploské nohy nevadily, aby nemohl na koně, a tak si Francek, vraceje se z okresního města, koupil červenou dragounskou čepici a dělal v ní parádu.

Ta čepice ho trochu potěšila, vždyť si myslil, že se musí trápit nad tím, že je vojákem, vidal tak od malička, jak se nad rekruty a odvedcými plakávalo.

Také si zaplakal, vida slzy svoji matky, kteráž naříkala, jako by šel syn se světa, ačkoliv jí samé nebyl k žádné podpoře, obraceje vše, co vysloužil, jenom na sebe. Ale takové již ty naše matičky jsou, musí oplakst vše, což zdá se jim byti pro dítě nepřijemným.

Když si to Francek rozmyslil a několikrát se vyspal s myšlenkou, že bude tři léta „cisařským mužem“, počalo se mu to líbit, že si ta tři léta od selské práce odpočine, kus světa uvidí a tak trochu jako nějakou přeměnou se vysloužilý voják mít bude.

A bez pláce, furianty odcházal na vojnu, prvé lepší svoje šaty bedlivě do matčiny truhlice uloživ a nakázav matce, aby je časem provětrala a nikomu nepůjčovala.

Hodinky si vzal s sebou. Pohládl je při pomyslení, že bude je nyní nositi každý den a zdálo se mu, že bude co dragoun, jezďe na koni, něčím lepším,

než jezďe pouze s koňmi, tak trochu skoro jako pánem.

Uběhla mu ta tři léta na vojně dosti rychle. Byl rok v Bosně, ostatní čas odsloužil v Jihlavě a ve Znojmě. Líbilo se mu všude, exercírce se naučil a svého koně měl velice rád. Div neplakal, louče se s ním a odcházeje do rodné dědiny.

A tady, jak již pověděno, neměl, čeho by se uchopil k živobytí. Do služby se mu nechtělo, ty selské herky obsluhovat po koničku vojákem se mu zdálo sprostým. K nádečníčení nedostávalo se mu jaksi chuti. A k drvaření, se mu zdálo, že nemá dosti síly, ač byl statný, jako ta drva v lesích. Ale ruce, odvyklé práci, neměly chuti chopiti se sekery a pily. Také se vymlouval, že nemá peněz na potřebné náčiní.

A matka mu pomoci nemohla. Co byl Francek na vojně, zemřel zatím otec a vdova vytloukala to živobytí, jak se dalo. Při nádečníčení v létě práci v pazdurnách v zimě se aspoň najedla a ten výdělaný groš, že tak stačil na nájemné z malé sedničky a trochu té stravy w dnech, kdy nepracovala. Otop (snesla) si z panských lesů na zádech. Dvě dcery, obě mladší než Francek, byly ve službě a sotva na matku pamatovaly tak o svátcích, o posvícení a pouti nějakým koláčem. Za to musila jim matka zašívati potrhane šatstvo.

Francek radil se s matkou, co a jak. Matka byla nějak smutná, rozplakala se několikrát nad mužovou smrtí, až jí Francek vyzýval, aby už neplakala a raději přemýšlela s ním, čeho by se měl chopiti. Tu se teprve rozplakala a zaražené pravila:

„Ejnu, mitej ty Františku (tak mu neříkávala ani malému), já se ti musím s něčím přiznat.“

„Máte dluhy?“ ptal se Francek a dodal: „Až něco vydělám, zaplatím je.“

24. Diplom Vlastě Pittnerové z roku 1895 „v uznání vynikajících zásluh o Národopisnou Výstavu Československou“ (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

25. Diplom Vlastě Pittnerové z 22. května 1895 „za účastenství při výstavce loutek a loutkových hraček roku 1899“ (Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)

ŠVABOVA
KNIHOVNA
DÁMSKÝCH
VÝSTUPŮ a SCÉN

Číslo 52.

V PŘEDSÍNI RÁJE.

Deklamace pro dámu od Vlasty Pittnerové.

Předneseno poprvé členem činohry Národního divadla, Hannou Benoniovou, v dýchánku pro dělnické ženy a dívky, pořádaném býv. Americkým klubem dam.

Cena 20 hal.

Vlastním nákladem Jos. Švába v Praze-III., Mostecká ul. č. 4. n. (u věže).

26. Deklamace pro dámu od Vlasty Pittnerové
(Městské muzeum Polná, pozůstalost Vlasta Pittnerová)